

Totalitaris

Rocher

Què és això de totalitari? Té a vore amb autoritari? amb autoritats? amb manar? amb governar? O tot açò només són conceptes que, amb l'ús i una esponja, es van esvaïnt, canviant i, fins i tot arribar a significar el contrari del que volien dir en un principi?

Pot ser sí. Cosa pareguda ha ocorregut amb les paraules llibertat i democràcia: poc tenen a vore amb la semántica del seu origen.

Sí, amics. La llengua no té os i el paper és molt sofrit. U pot estar dient (o escrivint) que és un demòcrata, mentre es nega a acceptar un dictamen majoritari. Un altre ens diu que ens lliurarà de no sé què i que ens alliberarà de no sé què més...quan, fins ara, tots els seus esforços s'havien encaminat precisament per aconseguir el contrari. Coses curioses...humanes?

Tots tenim (diuen) un dictadorett -o dictadorot, què sap u!- al nostre interior. I com que ens estimem tant, doncs, no ho podem reconèixer.

-Jo un dictador?, què va, què va! Si sempre accepto el que vol la majoria!

Però... eixa majoria vol quelcom per si mateixa o li diuen el que ha de voler? No ho sé, tu. Això és com els programes-fem de la TV: els fan perquè ens agraden o els mirem perquè els fan? Digue-m'ho vosté.

Un amic meu diu que nosaltres, de llibertat, res de res. Que estem tancants dins d'un espai com un marc de fotos, prou estret i no molt llarg, al mig d'un camp de futbol i que per ahí dins del marc ens deixen pul-lular i anar fent. La resta d'espai del camp de futbol ja no és per a nosaltres, per a la nostra llibertat. Eixe tros esta reservat a una minoria privilegiada. Em pareix que una miqueta de raó té el meu amic. Però ho trobo derrotista, immutable, sense possibilitat de pegar-li una potada al marc i caminar per tot el camp. Fa fre-

dat pensar que puga ser aixina de debò.

I com podem reconèixer (-nos) els total-i-taris que taris? Ací van sis punts de reflexió amb el convenciment que vosaltres en podeu afegir, com a mínim, un centenar més.

- Atenció a l'expressió: Ai!...Si jo manara....això ho arreglaria ben de pressa!

- Pronunciar repetidament l'expressió "ara manem" en lloc de "ara governem"

- Quan la diferència no és entesa com a signe positiu i enriquidor de diversitat.

- Entendre el desacord com una traïció. (La veritat és que caldria considerar els desacords com noves perspectives que poden conduir a noves solucions, però...)

- O estàs amb mi o estàs contra mi: no hi ha lloc per al discrepància ni per als matisos.

- Sospita davant la cultura, sempre sospitosa si comporta un criticisme.

I si tu, sofrit lector, no ets capaç d'afegir, al menys, un punt més, veges si és que et trobes dins del marc de fotos o per la resta del camp de futbol.

